

Historien om Nina Mønster;

Af Anders Baun Sørensen © 1ste april 2009

Der var en gang for ikke så længe siden et rige i en verden som, efter at have levet lykkeligt og i overflod til næsten dets dages ende, nu pludselig stod overfor nogle svære og umiddelbart uløselige problemer.

Den store Kong Arthur fra Shamelot indkaldte derfor sine 9 riddere af det runde bord, så de kunne drøfte, hvad de skulle gøre. De ni riddere kom fra fjerne egne og havde eksotiske navne. Der var:

Japaneren U'no, Tyskeren Zweitens, Amerikaneren Threesbee, Grækeren Kvarttropolis, Kineseren Tjink-Eh, Finnen Seinoja, Englænderen Settecase, Tyrkeren Ottoman og Danskeren Nissen.

Da de var samlet om det runde bord, rejste Arthur sig op og talte til sine ni riddere: "Velkommen til Shamelot, kære riddere af det runde bord. Jeg har samlet jer i dag, fordi vi står overfor de hidtil vanskeligste problemer i vores rige til dato. Løsninger skal findes og beslutninger skal tages, og derfor har jeg inviteret en meget moderne og dygtig managementkonsulent som skal hjælpe os i vores arbejde".

Ind i salen trådte nu en meget smuk kvinde ved navn Nina Mønster, og det gibbede tydeligt vis i de 10 ældre herrer som var samlet rundt om bordet. Arthur bød Nina Mønster velkommen og gav hende ordet. "Gentlemen og riddere af det runde bord, jeg har her i min taske til jer, en beskrivelse af en metode som kan løse det vigtigste problem til alle tider!", hun lagde tasken frem på bordet, men åbnede den ikke.

"Og hvilket problem er så det?", spurgte Tyrkeren Ottoman prompte

"Tak for spørgsmålet". Nina Mønster gik en runde rundt om det runde bord, og fortsatte så: "Det største problem i verden er altid at få en god idé, beslutte den og slutteligt gennemføre den – sammen!".

Ridderne kiggede lidt vantro på hinanden, og Amerikaneren Threesbee sagde på alles vegne: "Er det bare det, du vil fortælle os?".

"Ja", svarede Nina Mønster, "men ikke *bare* sådan som du siger det. Som riddere kan I enkeltvis sikkert uden problemer få gode idéer, beslutte dem og gennemføre dem i jeres respektive lande, men her – samlet som en gruppe, bliver sagen jo en ganske anden. I min taske ligger beskrivelser for ni normale adfærdsmønstre, som i bund og grund vanskeliggør problemet i en sådan grad, at vi netop er havnet, hvor vi nu er. Men – der ligger også beskrivelser af, hvordan disse ni normale adfærdsmønstre kan udvikles, så alle de bedste idéer kommer frem i lyset, bliver besluttet og gennemført, sådan som verden har brug for det i denne svære tid". Nina Mønster pegede på sin taske og kiggede over på Kong Arthur, som straks rejste sig og spurgte: "Riddere af det runde bord, I ved, hvor vigtigt der er, at vi får løst problemerne rundt omkring i verden. Er I klar til at prøve noget nyt og lære, hvordan vi får de bedste idéer, beslutter dem og fører dem ud i livet, sådan som Nina Mønster har fortalt os?". Kong Arthur satte sig ned igen, og som det var oldgammel skik, rejste hver ridder sig nu op efter tur og sagde sin mening.

Som den første rejste Japaneren U'no sig op og sagde: Det lyder sandelig lovende, det som De der kommer med Fru Nina Mønster, men jeg kan ikke forestille mig, at en sådan model kan være præcis nok til virkelig at virke, og derfor må jeg stemme nej.

Dernæst rejste Tyskeren Zweitens sig op og sagde: "Smuk og ædel tanke Fru Mønster, men har De virkelig tænkt Dem at gennemføre denne undervisning helt på egen hånd og uden hjælp fra andre?", hertil svarede Nina Mønster "Ja!", og dernæst fortsatte tyskeren: "I så fald må jeg også stemme nej, selvom det ville have glædet mig inderligt at have hjulpet Dem i processen.

Som den tredje rejste Amerikaneren Threesbee sig op og sagde ganske kortfattet: Jeg ved ikke, om I har bemærket det, men jeg synes allerede, at vi har spildt en del tid. Jeg er sikker på, at det ikke vil gå hurtigere, når vi først kommer i gang. Jeg stemmer også nej!".

Så blev det grækeren Kvarttropolis' tur. Som vanligt rejste han sig op med stor værdighed og begyndte at gå rundt om bordet, mens han slog ud med armene og tænkte over, hvad han skulle sige. Pludselig stoppede han, og der blev helt stille: "JEG Kvarttropolis, JEG synes, at verden har brug for kunst frem for systemer. Desuden er jeg sikker på, at vi her i forsamlingen sagtens kunne finde på noget mere unikt, og faktisk har jeg selv lige læst en bog af en berømt person, som handler om det samme. Det bliver også et nej fra mig!"

Kineseren Tjink-Eh rejste sig stille op og kløede sig i håret. "Hmmm – denne viden som du har i din taske, ville det ikke være muligt, om jeg først kunne studere den lidt, og så komme tilbage med et svar i morgen?". Det måtte Nina Mønster svare nej til, og således blev Kineserens svar ligeså.

Finnen Seinoya blev siddende i sin stol lidt efter Kineseren Tjink-Eh havde sat sig ned. Så skulle han til at rejse sig, men satte sig så ned igen. Arthur kiggede på ham og spurgte: "Har du ikke tænkt dig at rejse dig op?". "Jo naturligvis", og så rejste han sig op. Han sagde: "Denne her model – hvordan kan du være sikker på, at den virker? Jeg mener, måske man kunne prøve den først i en anden sammenhæng, og så evt. se om den er noget værd senere! Ja og – vi ved jo ikke engang, hvem du er, og hvor du kommer fra. Så hvis jeg skal beslutte mig her og nu, så bliver det et "ved ikke"!".

Arthur kiggede vredt på Finnen og sagde: "Det er det sædvanlige med dig. Gad vide om du nogensinde beslutter noget?". Seinoya svarede ham prompte: "Jamen det har jeg jo lige gjort!!"

Så rejste Englænderen Settecase sig op og kiggede lidt forvirret rundt i lokalet: Arthur gamle ven, som du ved, så er jeg normalt ganske glad for nye idéer, men denne her er jo ikke ny. Vi har jo alle sammen før været på managementkurser og lært mange fornuftige ting. Jeg er sikker på, at vi selv kan finde på noget. Mit svar er ja til mange nye idéer, men nej til én gammel.

Settecase havde næppe sat sig ned, før end Tyrkeren Ottoman skramlende havde rejst sig og begyndte at sige sin mening. "Hør her venner. Noget skal der jo gøres, så i stedet for at overlade teten til vores lille frøken her, så synes jeg, at vi bare skal gå i gang med at diskutere sagen her og nu. Jeg har i hvert tilfælde en hel del, jeg kunne sige om sagen, og eller ville jeg jo ikke være kommet!". Så kiggede han triumferende rundt på de andre og satte sig ned igen.

Som rosinen i pølseenden var det Danskeren Nissens tur. Han sad og små sov lidt i sin stol, og da det gik op for ham, at det var hans tur, rejste han sig langsomt op og strakte sig, inden han sagde: "I har jo alle sammen sagt nej, så selvom jeg måske kunne være tilbøjelig til at mene, at det var værd at prøve Fru Nina Mønsters idé, så vælger jeg også at sige nej!".

Sådan blev det. Alle – på nær én, havde sagt klart nej, og derfor måtte Kong Arthur konkludere, at hans forsøg var mislykkedes. Som skik var, blev mødet hævet, og alle tog de hjem til deres lande igen.

Og hvad med managementkonsulenten Nina Mønster? Ja – nogle år senere, da alt var gået galt, kom det frem i avisen, at hun havde været med til mødet hos Kong Arthur.

Af en rasende pøbel blev hun anklaget for hekseri, da man mente, at hun havde påvirket Ridderne af det runde bords dømmekraft med sin skønhed, og at dette var den egentlige årsag til alverdens krise. Og så blev hun brændt på bålet, sådan som det nu engang er skik og brug i denne verden. *Finé!*

